Χωρισμένη σε πέντε βιβλία, η Αιθιοπίδα περιγράφει κι αυτή τους αγώνες του Αχιλλέα αλλά με την βασίλισσα των Αμαζόνων, Πενθεσίλεια, και με τον βασιλιά των Αιθιόπων, Μέμνονα. Το έπος φτάνει ως τον φόνο του Αχιλλέα από τον Πάρη με την ενεργή βοήθεια του Απόλλωνα. Η χαμένη «Αιθιοπίδα», αρχίζει την εξιστόρηση των γεγονότων από τις ημέρες πένθους των Τρώων, μετά τον φόνο του Έκτορα από τον Αχιλλέα. Οι Τρώες είχαν άσχημα στριμωχτεί. Η άφιξη της Πενθεσίλειας και των Αμαζόνων της τους έκανε να αναθαρρήσουν. Αν και γυναίκα, η βασίλισσα μπορούσε να αναπληρώσει τους χαμένους αρχηγούς τους, Έκτορα, Πάνδαρο, Σαρπηδόνα και Ρήσο, έστω κι αν ο τελευταίος δεν είχε προλάβει καν να μπει στη μάχη.

Αχιλλέας και Πενθεσίλεια

Κόρη του Άρη και της Οτρηρής, η βασίλισσα των Αμαζόνων, Πενθεσίλεια, ήταν πανέμορφη σαν την Άρτεμη. Είχε πολλούς λόγους, για τους οποίους έπρεπε να βοηθήσει τους Τρώες στην πάλη τους εναντίον των Αχαιών. Μικρή, είχε σκοτώσει κατά λάθος μιαν άλλη αμαζόνα και είχε καταφύγει στον Πρίαμο που την εξάγνισε. Κι ακόμα, καμιά Αμαζόνα δεν είχε δικαίωμα να ζευγαρωθεί, αν δεν διακρινόταν στη μάχη. Και, τέλος, η Πενθεσίλεια λαχταρούσε να γίνει ηρωίδα, να κάνει κατορθώματα και να τραγουδηθεί γι' αυτά. Η μεγάλη ευκαιρία τής δινόταν στην Τροία. Όταν την είδε ο Πρίαμος να καταφθάνει αναθάρρησε. Την υποδέχτηκε με μεγάλες τιμές, έστρωσε γι' αυτήν πλούσιο τραπέζι, την φόρτωσε με αμύθητα δώρα και της υποσχέθηκε πολλά περισσότερα, αν γλίτωνε την Τροία από τους Αχαιούς. Η Πενθεσίλεια καυχήθηκε πως θα σκότωνε τον Αχιλλέα και θα του έπαιρνε την αρματωσιά του. Κι ακόμα, ότι θα έβαζε φωτιά και θα έκαιγε τα πλοία των Αχαιών.

Με το που έληξε η εκεχειρία για το πένθος του Έκτορα, η Πενθεσίλεια ρίχτηκε στη μάχη. Ήταν ο όλεθρος προσωποποιημένος. Σκότωσε πολλούς Αχαιούς. Μαχάονας, ο γιατρός γιος του Ασκληπιού, Μολίονας, Περσίνοος, Ειλισσός, Αντίθεος, Λέρνος, Ίππαλμος, Αιμονίδης, Ελάσιππος έπεσαν νεκροί από το χέρι της. Πλάι της, μάχονταν η Δηρινόη και η Κλονίη. Η

πρώτη σκότωσε τον Λαογόνο και η δεύτερη τον Μένιππο. Την σκότωσε ο Ποδάρκης, για να πέσει νεκρός από το χέρι της Πενθεσίλειας. Ο Αίαντας ο μικρός σκότωσε την Δηρινόη. Οι Αχαιοί αντεπιτέθηκαν. Ο Μηριόνης σκότωσε την Εύανδρη κι ο Ιδομενέας την Βρέμουσα. Ο Διομήδης σκότωσε την Αλκιβίη και την Δηριμάχεια. Οι Αμαζόνες ανασυντάχθηκαν και αντεπιτέθηκαν με τη σειρά τους. Τις έβλεπαν από τις επάλξεις των τειχών οι γυναίκες των Τρώων και θέλησαν να τις μιμηθούν και να πολεμήσουν κι αυτές. Τις συγκράτησε η Θεανώ, αδελφή της βασίλισσας Εκάβης και ιέρεια της Αθηνάς. Δεν ήταν γι' αυτές ο πόλεμος.

Χάρη στην επέμβαση των θεών, ο Αχιλλέας που συνέχιζε να θρηνεί τον Πάτροκλο και ο Αίαντας του Τελαμώνα απείχαν από τις μάχες για τρεις ολόκληρες μέρες. Χωρίς αυτούς, οι Αχαιοί πετσοκόβονταν από τις Αμαζόνες και τους Τρώες που είχαν για τα καλά αναθαρρήσει. Ήρθε κάποια στιγμή που απειλήθηκαν τα καράβια. Τότε, ανέλαβαν δράση οι δυο ήρωες:

Ο Αίαντας ρίχτηκε στους Τρώες κι άρχισε να τους αφανίζει. Ο Αχιλλέας ρίχτηκε στις Αμαζόνες. Μετά τον Ηρακλή και τον Θησέα, ο πιο μεγάλος ήρωας της εποχής του ήταν ο τρίτος που η μοίρα τον έβαλε αντιμέτωπο με Αμαζόνα. Σκότωσε στη σειρά τις Αντάνδρη, Πολεμούσα, Αντιβρότη, Ιπποθόη και Αρμοθόη. Στη συνέχεια, βρέθηκε μπροστά στην Πενθεσίλεια. Ή εκείνη ρίχτηκε εναντίον του, όταν τον είδε να εξολοθρεύει τις συντρόφισσές της. Το δόρυ του διαπέρασε το στήθος της και την κάρφωσε στη γη. Ο Κόιντος Σμυρναίος έγραψε ότι η ηρωίδα δεν μπορούσε να σηκωθεί. Αναγνώρισε όμως την αξία του νικητή της, όπως οι συγγραφείς αναγνώρισαν το δικό της θάρρος: Ακόμα και ο Έκτορας το είχε βάλει στα πόδια, όταν μπροστά του βρέθηκε ο Αχιλλέας. Η Πενθεσίλεια στάθηκε να τον αντιμετωπίσει. Σύμφωνα με άλλη εκδοχή, ακόμα και τρυπημένη, η Αμαζόνα συνέχισε τον καλπασμό εναντίον του. Το σπαθί του Αχιλλέα τρύπησε το άλογο και την ίδια μαζί.

Ο φημισμένος ζωγράφος του 5ου π.Χ. αιώνα, Πολύγνωτος, κόσμησε με τοιχογραφίες το αφιέρωμα των Κνιδίων στους Δελφούς. Τις περιέγραψε ο Παυσανίας (10, 25 κ.ε.). Σε μια από αυτές, οι Τρώες και οι σύμμαχοί τους παρουσιάζονται στον Άδη. Εκεί, ο Πάρης εμφανίζεται να χειροκροτεί σαν αγροίκος, προσπαθώντας να προκαλέσει την προσοχή της Πενθεσίλειας. Η ηρωίδα τον κοιτάζει περιφρονητικά. Εκείνη είχε θέση ανάμεσα σε ήρωες άνδρες. Στον Πάρη όμως ταίριαζε να βρίσκεται με τις γυναικούλες.

(τελευταία επεξεργασία, 27 Φεβρουαρίου 2022)